

DZIENNIK

URZĘDOWY

Ministerstwa Poczt i Telegrafów

№ 6

WARSZAWA, DNIA 10 LUTEGO 1923.

Rok V.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia:*

30. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 stycznia 1923 r. L. 2099/XI, w sprawie częściowej zmiany zagranicznej taryfy radiotelegraficznej.
31. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 5 lutego 1923 r. L. 1200/VI w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Zarządzenia:

32. Telegramy z zapłaconą odpowiedzią z zagranicy do Polski.
33. Podwyższenie ekwiwalentu franka złotego dla telegramów, paczek i listów wartościowych, w obrocie między Polską a zagranicą.
34. Zmiana ekwiwalentu franka złotego dla telegramów i paczek w obrocie polskiego G. Śląska z zagranicą.

Okólniki: Spis niedoręczalnych przesyłek pocztowych w Okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie. — Podwyższenie ceny emisyjnej obligacji 8% Państwowej Pożyczki złotej z roku 1922. — Zaginięcie książeczek wkładowych P. K. O.

Wiadomości osobowe: Mianowania. Przeniesienia. Rezygnacje. Zwolnienia. Konkurs.

Załączniki:

- 1) Zmiana taryfy telegraficznej (naklejki).
- 2) Obwieszczenie o niedoręczalnych przesyłkach pocztowych w okręgu: Lwów.

Ustawy i rozporządzenia.

30

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 26 stycznia 1923 r. L. 2099/XI w sprawie częściowej zmiany zagranicznej taryfy radiotelegraficznej.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Pr. P. P. № 44 pos. 310 ex 1919 r.) stawki taryfowe wyszczególnione na str. 20 do 23 włącznie Taryfy telegraficznej, dołączonej do Nr. 26 Dz. Urz. M. P. i T. z r. 1922, (Dz. Ustaw Rz. Pol. Nr. 58 z dnia 31 lipca 1922 r.) i dotyczące telegramów wysyłanych do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej drogą radio (telegrafem bez drutu via France T. S. F.)

z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia przestają być obowiązującymi.

Zamiast tych stawek należy stosować stawki taryfowe o 35 centim niższe, niż stawki dla telegramów wysyłanych drogą telegraficzną (drutem).

Zniżka dotyczy wyłącznie telegramów adresowanych do Stanów Zjednoczonych Am. Północnej i wysyłanych drogą radjo.

Telegramy takie muszą zawierać w nagłówku telegramu w rubryce „uwagi służbowe“ bezpłatny napis „via Radio France“ i są przyjmowane we wszystkich urzędach p.—t. Rzeczypospolitej Polskiej.

Kierownik Ministerstwa: *Moszczyński.*

POSTANOWIENIE WYKONAWCZE.

Rozporządzenie powyższe należy podać do ogólnej wiadomości przez wywieszenie go przy okienku w urzędach p.—t. Należy przytem informować nadawców o tej taryfie jako tańszej i korzystniejszej od zwykłej taryfy telegraficznej.

Telegramy z napisem „via Radio France“ należy kierować do Grudziądza, do tamtejszej radjostacji, używając w tym celu istniejących najdogodniejszych dróg telegraficznych.

31

Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 5 lutego 1923 r. nr. 1200/VI, w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na mocy art. 10 Ust. z dn. 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. Praw P. P. nr. 44 poz. 31) podwyższam dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne, oraz zarządzam co następuje:

1) Nowe opłaty pocztowe dla obrotu wewnętrznego i dla obrotu zagranicznego według załączonej taryfy obowiązują począwszy od 15 go lutego 1923 r. z wyjątkiem opłat miesięcznych, które obowiązują od 1-go marca 1923 r. i kwartalnych, które obowiązują dopiero od 1-go kwietnia 1923 r. Korespondencji nadanej przed dniem 15 lutego, a nadeszłej do urzędów oddawczych po tym dniu nie należy obciążać dopłatą,

2) Wprowadza się należność manipulacyjną za przyjęcie przekazu zwykłego, oraz za sporządzenie przekazu telegraficznego.

3) Znosi się należność manipulacyjną przy paczkach wartościowych do 50.000 mk.

4) Ekwiwalent franka złotego dla opłat za przesyłki listowe zagraniczne wynosi 1 fr. zł. = 1000 mk., najwyższa zaś kwota odszkodowania za polecone przesyłki listowe do zagranicy = 50.000 mk.

Za każdy międzynarodowy kupon na odpowiedź (coupon-réponse international) należy wydawać znaczki pocztowe ogólnej wartości:

- a) za kupon nowy wartości 50 cent 500 mk.
- b) „ „ dawny „ 25 „ 250 „

5) Nowe opłaty telegraficzne dla obrotu wewnętrznego obowiązują od 15-go lutego 1923 r. z wyjątkiem opłat kwartalnych wymienionych pod poz. 15 i 16 taryfy telegraficznej, które obowiązują dopiero od 1-go kwietnia 1923 r.

Z powodu podwyższenia wewnętrznej taryfy telegraficznej podwyższa się opłatę za telegramy do Rumunji i Węgier. Opłata od wyrazu telegramu zwykłego do Rumunji równa się podwójnej opłacie wewnętrznej; do Węgier zaś pojedynczej opłacie wewnętrznej więcej 7 (siedem) cent. obliczonych na marki polskie według każdorazem obowiązującego ekwiwalentu franka zł. do marki polskiej.

6) Nowe opłaty telefoniczne obowiązują od 15-go lutego 1923 r. z wyjątkiem opłat abonamentowych, które obowiązują od 1-go kwietnia 1923 r. według załączonej taryfy z następującymi wyjątkami:

a) do sieci miejscowych w Warszawie, Łodzi, Lublinie, Białymstoku, Zagłębiu boryslawskiem i dąbrowskiem, które z dniem 1-go lipca 1922 r. przeszły na własność Polskiej Spółki Akcyjnej Telefonów, mają zastosowanie tylko postanowienia taryfy odnoszące się do rozmów międzymiastowych i telefonicznego pośrednictwa w nadawaniu i odbieraniu telegramów przez telefon, zatem tylko §§ 26, 27, 28, 29, 30, 31 i 33.

b) W b. Dzielnicy pruskiej obowiązują tylko należności budowlane tj.: §§ 6, 7, 8, 9 i 10, następnie §§ 22, 3, 24 i 25, dalej należności za rozmowy międzymiastowe tj. §§ 26, 27, 28, 29, 30 opłaty za rozmaite inne świadczenia tj. §§ 31, 32 i 33, wreszcie cały rozdział III.

Abonenci, dla których podwyższone opłaty nie będą dogodne, mogą wypowiedzieć abonament na dwa tygodnie przed 1-ym kwietnia 1923 r.

7) Podwyższone należności pocztowe, telegraficzne i telefoniczne dla obrotu wewnętrznego obowiązują:

a) w obrocie na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska,

b) w obrocie z Polski do polskiej części Górnego Śląska,

c) w obrocie z Polski z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska do obszaru W. M. Gdańska.

W relacji c) (z Polski do obszaru W. M. Gdańska) nie mają zastosowania poz. 9, 10 c) i 11 taryfy pocztowej w miejsce której obowiązują postanowienia zawarte w Dz. Urz. M. P. i T. nr. 31 z 1922 r. Dz. Urz. M. P. i T. nr. 32 z 1922 r.

Podwyższone należności za rozmowy telefoniczne międzymiastowe obowiązują także w ruchu z W. M. Gdańskiem, z Austrią i Czechosłowacją.

8) Z chwilą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe sprzeczne z niniejszem rozporządzenia taryfowe.

Kierownik Ministerstwa

Moszczyński.

WEWNĘTRZNA TARYFA POCZTOWA.

1. Listy zwykłe:

a) obrót miejscowy:	mk.
do wagi 250 gramów	300.—
b) obrót zamiejscowy:	
do wagi 20 gramów	300.—
ponad 20 gr. do 250 gramów	600.—
urzędowe ponad 20 gr. do 2000 gr.	600.—

2. Kartki pocztowe: (niezależnie od należności za blankiet urzędowego nakładu)

a) pojedyncze	150.—
b) z odpowiedzią	300.—

3. Kartki widokowe i świąteczne, zawierające pozdrowienia lub inne formy grzeczności ujęte najwyżej w pięciu wyrazach

50.—

4. Druki zwykłe:

do wagi 50 gramów	50.—
" " 100 "	100.—
" " 250 "	250.—
" " 500 "	400.—
" " 1000 "	600.—
urzędowe ponad 1000 gr. do 2000 gr.	600.—

5. Druki dla ociemniałych:

do wagi 500 gramów	10.—
" " 1000 "	20.—
" " 1500 "	30.—
" " 2000 "	40.—
" " 2500 "	50.—
" " 3000 "	60.—

6. Papiery handlowe (także manuskrypty bez korekty)

do wagi 250 gramów	300.—
" " 500 "	400.—
" " 1000 "	600.—

7. Próbkę towarowe i przesyłki mieszane:

do wagi 250 gramów	300.—
" " 500 "	400.—
" " 1000 "	600.—

8. Czasopisma:

Oplatę za czasopisma wraz z ewentualnem doręczeniem oblicza się procentowo od miesięcznej lub kwartalnej miejscowej ceny prenumeraty (bez doręczenia) i pobiera w gotówce ryczałtem z góry.

Oplata wynosi:

I. Za czasopisma wychodzące najmniej 6 razy w tygodniu bez względu na wagę:	
a) przy dwurazowym wydawnictwie dziennem i dwukrotnej wysyłce 14%.	
najmniej jednak miesięcznie	600.—
b) przy jednorazowej wysyłce 10%.	
najmniej jednak miesięcznie	450.—
II. Za czasopisma wychodzące wogóle rzadziej niż czasopisma grupy I, których pojedynczy egzemplarz przekracza wagę 25 gramów 7%.	
najmniej jednak miesięcznie	150.—
III. Za czasopisma pod II, których pojedynczy egzemplarz nie przekracza wagi 25 gramów 4%.	
najmniej jednak miesięcznie	75.—

9. Przekazy:

a) należytość manipulacyjna od każdego przyjętego przekazu bez względu na wysokość kwoty	200.—
b) od każdego przyjętego 10000 mk.	50.—
c) Oplata za przekazy telegraficzne składa się ponadto z opłaty za blankiet telegraficzny, z opłaty za telegram przekazowy i ewentualne prywatne doniesienie pisemne nadawcy zależnie od ilości słów ew. opłaty za pośpieszne doręczenie oraz opłaty manipulacyjnej za sporządzenie osobnego telegramu przekazowego na każdy poszczególny przekaz telegraficzny	100.—
- Najwyższa dopuszczalna kwota przekazu zwykłego lub telegraficznego 500.000 mk.

10. Listy wartościowe:

Za listy wartościowe zamknięte (opieczątow. przez nadawcę):

a) należytość za list zwykły do 20 gramów	300.—
" " " " " 250 "	600.—
" " " " " urzęd. ponad 20 gr. do 2000 gr.	600.—
b) należytość za polecenie	300.—
c) należytość od deklarowanej wartości za każde 10.000 marek lub część tychże	50.—

Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należytość od wartości w podwójnej wysokości.

Za listy wartościowe kas i urzędów skarbowych państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dzienn. Urz. M. P. i T. nr. 27 z 1920 r.) pobiera się:

Oprócz należności jak za list zwykły odpowiedniej wagi i należności za polecenie—należność od wartości:

do 10.000 marek	5.—
„ 50.000 „	20.—
„ 100 000 „	25.—
za każde dalsze 100.000 mk. lub część tychże	25.—

11. Paczki:

do wagi 1 kg.	500.—
„ „ 5 „	2.500.—
„ „ 10 „	5.000.—
„ „ 15 „	7.500.—
„ „ 20 „	10.000.—

Za paczki ochronne pobiera się należność od wagi w podwójnej wysokości.

Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego:

a) należność od wartości za każde 10.000 mk. lub część tychże	50 —
b) przy paczkach ponad 50.000 mk. wartości: dodatkową należność manipulacyjną od każdej paczki	2000 —

Za paczki kas i urzędów skarbowych i państwowych z dotacjami i nadmiarami kasowymi i t. p. (Dz. Urz. Nr. 27 z 1920 r.) pobiera się:

prócz opłaty od wagi jak wyżej, należność od wartości:

do 10.000 mk.	5.—
„ 50 000 „	20 —
„ 100.000 „	25.—
za każde dalsze 100000 mk. lub część tychże	25.—

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE.

Należności przy nadaniu:

Polecenie przesyłek pocztowych	300.—
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny):	
a) przy nadaniu	300 —
b) po nadaniu	600.—
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty):	
a) przy nadaniu	300.—
b) po nadaniu	600.—
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	200.—
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	150. —

Za doręczenie pośpieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz dokumentów oddawczych (dowodów odbioru) na nadeszłe listy wartościowe, przekazy i paczki	1.000 —
Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante“ opłata dodatkowa	200. —
Za przyjęcie przez listonosza wiejskiego:	
a) przesyłki poleconej	200. —
b) listu wartościowego, przekazu pocztowego lub przekazu P. K. O.	300. —
c) paczki, za każde 5 kg. wagi	500. —
d) telegramu	200. —

Należitości przy odbiorze:

Za doręczenie w miejscowym okręgu doręczeń gdzie ten rodzaj służby już zaprowadzono:

A) listów wartościowych, przekazów pocztowych oraz przekazów P. K. O. z pieniędzmi:	
a) do 100.000 mk.	200. —
b) ponad 100.000 mk. do 300.000 mk.	500. —
c) „ 300.000 „ „ 500.000 „	1000. —
A) przekazów P. K. O., stanowiących uposażenie emerytalne, zaopatrzenie wdów, pensje sierocy, pensje rencistów, prowizjonistów, weteranów, dary z łaski wypłacanych z funduszów Skarbu Państwa:	
a) do 20.000 mk. nie pobiera się żadnej należitości	
b) ponad 20.000 mk.	20. —
Za doręczenie pensji emerytalnych weteranów z r. 1863 przesyłanych bądź to przekazami pocztowymi, bądź przekazami P. K. O., bądź to listami wartościowymi — nie pobiera się żadnej należitości.	
C) paczek:	

	W MIEJSCOWOŚCIACH		
	I kl.	II kl.	III kl.
do 5 klg	600	400	200
„ 10 „	800	600	400
„ 15 „	1000	800	600
„ 20 „	1200	1000	800

Do miejscowości I klasy należą: Warszawa i Łódź.

„ „ II „ „ : Będzin, Biała, Białystok, Bielsko, Borysław, Brody, Bydgoszcz, Chrzanów, Cieszyn, Częstochowa, Dąbrowa Górnicza, Drohobycz, Dziedziice, Gorlice, Grudziądz, Jarosław, Jasło, Jaworzno, Kalisz, Kielce, Kołomyja, Kraków, Lublin, Lwów, Łomża, Łuck, Nowy-Sącz, Opatów Kielecki, Ostrowiec, Poznań, Przemyśl, Radom, Równe Wołyńskie, Rzeszów, Sambor, Sanok, Siedlce, Sosnowiec, Stanisławów, Stryj, Suwałki, Szczakowa, Tarnopol, Tarnów, Toruń, Trzebinia, Wierzbnik, Włocławek, Zawiercie, Złoczów.

„ „ III „ „ : pozostałe miejscowości.

Przenoszenie miejscowości z klasy III do II ewentualnie z klasy II do III należy do zakresu działania Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

Za doręczenie paczki przez listonosza wiejskiego: za każde

5 kg. wagi 500.—

Za skrytki lub przegródki (zastrzeżenie odbierania na pocztę) miesięcznie:

a) dla przesyłek listowych i gazet. 5.000.—

b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów. 10.000.—

c) dla paczek wyłącznie 25.000.—

Oplatę pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doręcza się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.

(Patrz Dz. Urz. № 2 z 1921 r. str. 27).

Składowe za paczki za każdy dzień zwłoki i za każdą paczkę 200.—

najwyżej za jedną paczkę 5.000.—

Od opłaty składowego są wolne:

a) dzień doręczenia (wydania) adresu pomocniczego odbiorcy i nadto:

b) w miejscowym okręgu doręczeń, bezpośrednio następujące dalsze trzy dni, dla wojskowych zaś (od szeregowca do chorążego włącznie) dalszych siedem dni

c) przy paczkach adresowanych „poste-restante” dalsze cztery dni

d) w zamiejscowym okręgu doręczeń — dalszych 14 dni.

Od opłaty składowego za paczki, oprócz dni podanych pod

a) do d) wolne są również te niedziele i święta uroczyste, w których normalna służba doręczeń nie jest wykonywana.

Inne opłaty.

Należytość za wniesioną reklamację od każdej przesyłki.	300.—
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	300.—
Duplikat poświadczenia nadania	300.—
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	300.—
Zawiadomienie o niedoręczalności paczki włącznie z zarządzeniem nadawcy	300.—
Należytość za zarządzenie nadawcy, aby go zawiadomiono, któremu z odbiorców doręczono paczkę	300.—
Należytość za pośrednictwo przy oceniu:	
a) przesyłek listowych	100.—
b) paczek	300.—
Za wyladowanie z okrętów i przewiezienie do składów pocztowych paczek amerykańskich w Gdańsku	500.—
Za przepakowanie paczek pobiera się należytość w wysokości faktycznie poniesionych kosztów	
Za zastrzeżenie osobistej interwencji odbioru przy oceniu miesięcznie	2.000.—
Upoważnienie wypłaty (duplikaty) w razie zgubienia przekazu przez odbiorcę	300.—
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej)	500.—
Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism i listów na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie	5.000.—
Za nadanie przesyłki poleconej poza godzinami urzędowymi opłata dodatkowa.	300.—

Pisma Sądowe do stron w Małopolsce.

a) za pismo sądowe doręczone w miejscu siedziby sądu	100.—
b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości	300.—

Specjalne należytości pocztowe w b. Dzielnicy Pruskiej.

1) Za listy zleceniowe celem pobrania pieniędzy, uzyskania przyjęcia lub zaprotestowania.	300.—
2) Za protestowanie weksli przez pocztę, bez względu na wysokość kwoty wekslowej, od sztuki	1000.—
3) Za doręczenie dokumentu sądowego i zwrócenie dowodu doręczenia	200.—
4) Za nadanie paczek poza godzinami urzędowymi od sztuki	300.—
5) Za kredytowanie opłat pocztowych za późniejszym rozliczeniem się za każde 100 mk.	2.—
najmniej miesięcznie	200.—

6) Za przewóz torb zamkniętych miesięcznie	2500.—
7) Za wystawienie zaświadczenia upoważniającego do podejmowania w urzędzie przesylek pocztowych	300.—
8) Za wystawienie legitymacji pocztowej	100.—
9) Za zamówienie dodatkowych okazów gazet	100.—
10) Za bagaż podróżujących pocztą do 10 kg.:	
a) do 10 km.	500.—
b) ponad 10 km.	1000.—
od 10 kg. do 20 kg.:	
a) do 10 km.	1000.—
b) ponad 10 km.	2000.—
11) Za jazdę pocztą od kilometra	500.—
12) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany mieszkania abonenta w obrębie tej samej miejscowości o ile nowa dzielnica należy do okręgu doręczeń innego urzędu pocztowego, kwartalnie	250.—
13) Za przekazywanie czasopism w razie zmiany pobytu abonenta do zamiejscowych miejscowości lub innego urzędu, kwartalnie	500.—
14) Należytość manipulacyjna przy zamawianiu w drodze pocztowej:	
a) czasopism dziennych od egzemplarza abonowanego czasopisma, miesięcznie.	150.—
b) czasopism rzadziej wychodzących: od każdego numeru abonowanego przez odbiorcę czasopisma	5.—

Zagraniczna taryfa pocztowa

1) Listy zwykłe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:

do wagi 20 gramów	400 mk.
za każde dalsze 20 gramów	250 „

b) do innych krajów:

do wagi 20 gramów	500 mk.
za każde dalsze 20 gramów	250 „

Waga listów nie może przekraczać 2 kilogramów, a wymiary w każdym z trzech kierunków nie mogą być większe niż 45 centymetrów lub jeżeli list ma formę rulonu — niż 75 centymetrów w kierunku długości i 10 centymetrów w średnicy.

2) Kartki pocztowe:

a) do Czechosłowacji, Rumunii i Węgier:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłatą odpowiednią 200 mk.

b) do innych krajów:

za kartkę pojedynczą lub za każdą z obu części kartki z opłatą odpowiednią 300 mk

Największy dopuszczalny wymiar kartek pocztowych: długość 14 centymetrów — szerokość 9 centymetrów, najmniejszy zaś wymiar: długość 10 centymetrów — szerokość 7 centymetrów.

3) Druki zwykłe i czasopisma:

za każde 50 gramów 100 mk.

Dla wzajemnego ruchu czasopism między Polską a Czechosłowacją i Węgrami obowiązują taryfy wewnętrzne.

Waga druków zwykłych i czasopism nie może przekraczać 2 kilogramów. Waga pojedynczo wysyłanych tomów dzieła może wynosić 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

4) Druki wypukłe dla ociemniałych:

a) do Czechosłowacji i Węgier:

za każde 500 gramów 10 mk.

b) do innych krajów:

za każde 500 gramów 50 mk.

Waga druków wypukłych dla ociemniałych nie może przekraczać 3 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

5) Papiery handlowe:

za każde 50 gramów 100 mk.

najmniej jednak 500 „

Waga papierów handlowych nie może przekraczać 2 kilogramów.

Wymiary najwyższe: jak dla listów.

6) Próbkі towarów:

za każde 50 gramów 100 mk.

najmniej jednak 200 „

Waga próbek towarów nie może przekraczać 500 gramów, a wymiary nie mogą być większe, niż 30 centymetrów na długość, 20 centymetrów na szerokość i 10 centymetrów na wysokość; lub, jeżeli mają formę rulonu, niż 30 centymetrów na długość i 15 centymetrów w średnicy.

7) Różnolita zawartość (złączenie w jedną przesyłkę próbek, druków i papierów handlowych):

za każde 50 gramów. 100 mk.

przyczem jeżeli przesyłka zawiera:

- a) tylko druki i próbki:
najmniej 200 mk.
- b) również papiery handlowe:
najmniej 500 mk.

Waga najwyższa: 2 kilogramy, przy dołączeniu zaś druków dla ociemniałych: 3 kilogramy.

Wymiary najwyższe: jak dla każdego poszczególnego rodzaju przedmiotów złączonych w jedną przesyłkę.

8) Polecenie przesyłek listowych 500 mk.

9) Zwrotne poświadczenie odbioru na przesyłkę poleconą:

- a) przy nadaniu. 500 mk.
- b) po nadaniu. 1000 "

10) Reklamacja przesyłek zwykłych lub poleconych 1000 mk

11) Należytość za doręczenie pośpieszne (przez ekspresa) . . 1000 mk.

12) Żądanie wycofania lub zmiany adresu:

- a) drogą pocztową. 1000 mk.
- b) drogą telegraficzną, należytość za telegram według zwyczajnej taryfy zagranicznej.

Za nieopłacone lub niedostatecznie opłacone zagraniczne przesyłki listowe pobiera się od adresatów dopłatę w podwójnej wysokości brakującej opłaty, przyczem powyższa dopłata nie może być mniejsza niż 300 mk.

Zasadniczo wszystkie przesyłki listowe w obrocie zagranicznym mają być w całości opłacone przez nadawców.

Nieopłacone lub niedostatecznie opłacone przesyłki listowe wszelkiego rodzaju należy zatem zwracać, o ile możliwości, nadawcom celem uzupełnienia brakującej opłaty.

Nieopłacone druki, czasopisma, próbki towarów i papiery handlowe wykluczone są od przewozu, a w razie niemożności zwrotu nadawcy uważane są jako przesyłki niedoręczalne.

Taryfa telegraficzna wewnętrzna.

N ^o porz	P R Z E D M I O T	Należytości	U W A G I
		Marek	
1	Za telegramy zamiejscowe i miejscowe, państwowe (S) i prywatne zwykłe: opłata od wyrazu najmniej jednak	 250 2500	Za telegramy nadawane w kolejowych urządach telegraficznych w miejscowościach, gdzie są także państwowe urzędy telegraficzne, pobiera się dodatek do należitości od każdego wyrazu na rzecz skarbu kolejowego. Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach są niedozwolone. Telegramy państwowe (S) muszą mieć podpis i pieczęć urzędu wysyłającego. Najmniej 2500 mk. pobiera się za telegramy o ilości słów od dwóch do włącznie dziesięciu.
2	Za telegramy zamiejscowe prywatne pilne (D): opłata od wyrazu najmniej jednak	 750 7500	Najmniej 7500 mk. pobiera się za telegramy prywatne pilne o ilości słów od dwóch do włącznie dziesięciu.
3	Za zapłaconą odpowiedź zwykłą RPX: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź	 250 2500 50	Najmniej można opłacić zgóry dziesięć słów. Poza-tem ilość słów opłaconej odpowiedzi, którą zawsze trzeba podać, jest nieograniczona.
4	Za zapłaconą odpowiedź pilną RPDx: opłata od ilości wyrazów na odpowiedź pilną za każdy wyraz po najmniej jednak i ponadto należytość za blankiet na tę odpowiedź	 750 7500 50	Co do ilości słów zapłaconej odpowiedzi pilnej, obowiązuje to samo co pod 3 powiedziano o odpowiedzi zwykłej.

№ porz.	P R Z E D M I O T	Należy- tości	U W A G I
		Marek	
5	Za telegramy prasowe: opłata od wyrazu o 50% niższą od opłaty za telegram zwykły t. zn. od wyrazu .	125	Telegramy prasowe oznaczone przed nagłówkiem słowem „Presse“ przyjmuje się za zniżoną opłatą tylko od godz. 18 do godz. 9. ■ Telegramy prasowe pilne są niedozwolone.
6	Za telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej: opłata od wyrazu	50	Inne warunki jak pod 5.
7	Za sprawdzenie telegramu =TC=: 25% opłaty telegramu o takiej samej ilości słów jednakże bez dodatkowych opłat np. za odpowiedź, posłańca i t. p.		
8	Za poświadczenie odbioru: a) telegraf. zwykłe =PC= b) telegraf. pilne =PCD= c) pocztą =PCP= jak za list zwykły do 20 gramów wagi.	2500 7500	
9	Za doręczenie telegramu pocztą jako list polecony =PR= jako też za odebranie telegramu na pocztę jako list polecony =GPR= pobiera się należność pocztową za polecenie listu bez porta listowego.		Za doręczenie telegramu pocztą jako list zwykły nie pobiera się żadnej należności. Również nie pobiera się żadnej należności za telegramy „poste restante“ i „télégraphe restante“.
10	Za telegramy o kilku adresach =TMx=:		
	a) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu zwykłego	500	
	b) za odpis każdych 100 wyrazów lub części tychże telegramu pilnego	1000	

№ porz.	P Z E D M I O T	Należy- tości	W A G I
		Marek	
11	Za telegramy ze znakiem umówionym = XPT = i = XPP = opłaca się prócz normalnej należitości za sam telegram: a) jako przedpłatę (depozyt) na kosztą doręczenia umyślnym posłańcem do wszystkich miejscowości z wyjątkiem Wileńszczyzny i Województwa wołyńskiego, poleskiego i nowowogrodzkiego, do których przedpłata wynosi b) za telegraficzne doniesienie (XPT) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należitości zaś za pocztowe doniesienie (XPP) do urzędu nadawczego o wysokości wypłaconej posłańcowi należitości jak za zwykłą kartkę pocztową.	2000 5000 2500	Za telegramy ze znakami —XPP— lub —XPT— różcę między złożoną przedpłatą a rzeczywistymi kosztami za posłańca ponosi nadawca, któremu też zwraca się w danym razie ewentualną nadwyżkę lub też cały depozyt, jeżeli telegram doręczono inną okazją, a nie umyślnym posłańcem. O doręczeniu telegramu —XPT— posłańcem zawiadamia urząd odbiorczy telegramem służbowym urząd nadawczy. O doręczeniu telegramu —XPP— posłańcem zawiadamia urząd odbiorczy bezpłatną kartką urzędową urząd nadawczy. W obu wypadkach należy zawsze podać ile wypłacono posłańcowi za doręczenie telegramu.
12	Za nadanie lub odebranie telegramu za pomocą telefonu przez abonentów telefonicznych za każde 100 słów lub część tychże	400	W razie cofnięcia telegramu nadanego telefonem nie zwraca się należitości za pośrednictwo telefoniczne, lecz wpisuje się abonentowi do rachunku miesięcznego.
13	Za pokwitowanie nadania telegramu prywatnego	200	Wydaje się tylko na wyraźne życzenie nadawcy.
14	Za wydanie uwierzytelnionego odpisu telegramu nadanego lub nadeszłego:		Pismo proszące o wydanie odpisu nie podlega opłacie stemplowej (patrz Dz. U. M. P i T № 27 str. 619 pkt. 12).
	a) do stu słów	500	
	b) za każde dalsze 100 słów lub część tychże po	500	

№ porz.	P R Z E D M I O T	Należy- tości	U W A G I
		Marek	
15	Za umówiony adres: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) we wszystkich innych urzędach kwartalnie	20 000 15.000	Adresat może zgłosić i opłacić tak e więcej aniżeli jeden adres umówiony dla swych telegramów.
16	Za doręczanie telegramów o pewnych porach dnia do oznaczonych dwóch rozmaitych miejsc w tej samej miejscowości: a) w Warszawie i Łodzi kwartalnie b) w innych urzędach kwartalnie	20.000 15.000	
17	Za cofnięcie telegramu jeszcze nie odtelegrafowanego	500	Należytość potrąca się ze złożonej opłaty, resztę zwraca się nadawcy.
18	Za telegramy nadane na rachunek złożonej zaliczki opłata dodatkowa od każdego telegramu	200	W razie cofnięcia takiego telegramu należytości dodatkowej nie zwraca się, lecz wpisuje nadawcy do rachunku.
19	Za wniesienie reklamacji z powodu niedoręczenia lub opóźnienia telegramu i t. p. pobiera się opłatę jak za reklamację pocztową.		Opłatę uiszcza się przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu, które nie podlega opłacie stempłowej (patrz D. U. M. P. i T. № 27 str. 619 pkt. 12). Jeżeli w jednym podaniu reklamuje wnoszący kilka telegramów, opłaca należytość od każdego reklamowanego telegramu.
20	Za blankiet telegraficzny nadawczy	50	

TARYFA TELEFONICZNA

ważna na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem polskiej części Górnego Śląska.

I. Sieć telefoniczna. ¹⁾

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- a) Sieci lokalnych,
- b) Połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za stałą opłatą roczną abonament.

Za korzystanie z sieci międzymiastowej opłaca się należności od poszczegółnej rozmowy.

§ 2. Sieci lokalne służą do porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko centralę główną, lub
- b) jedną centralę główną oraz jedną lub kilka centrali pomocniczych, zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. Centrala główna sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Centrale pomocnicze znajdują się w mniejszych miastach.

Określenie charakteru poszczególnych centrali i przynależności ich do pewnej sieci lokalnej należy do kompetencji Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez centralę główną lub pomocniczą, stosownie do odległości od niej, dzieli się na dwie strefy; ²⁾

- a) Pierwsza strefa obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od centrali głównej lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej sieci, mianowicie:

dla sieci z ilością do 100 abonentów teren w promieniu 1 klm.

„ „ „ od 101 do 2000 abon. „ „ 2 „

„ „ „ „ 2001 wzwyż „ „ 3 „

- b) druga strefa obejmuje pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

¹⁾ Nie obowiązuje w b. dzielnicy pruskiej.

²⁾ Patrz § 35.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, której wysokość określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

II. Należitości.

A. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Kto chce zostać abonentem telefonicznym płaci za oddanie do użytku aparatu telefonicznego następujące należitości, a mianowicie:

a ¹⁾ abonenci zamieszkali w obrębie strefy pierwszej za połączenie z centralą bez względu na ilość abonentów tejże jednorazowo po 60,000 mk. za każde 100 mtr. lub ich część rzeczywistej długości linii telefonicznej.

b) abonenci zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a) ponadto za każde 100 mtr. lub część ich rzeczywistej długości linii telefonicznej, położonej poza strefą pierwszą po 75,000 mk.;

c) za roboty instalacyjne w lokalu abonenta przy zakładaniu telefonu pobiera się jednorazowo 50,000 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, obowiązek ich dostarczenia do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na nowym abonencie.

W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez Zarząd Poczty i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego, dzwonka dodatkowego lub kontaktów zatyczkowych uskutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową, a mianowicie:

a) za przyłączenie w tym samym pokoju co i aparat główny 50.000 mk.

b) za przyłączenie w tym samym mieszkaniu co i aparat główny 75.000 mk.

c) za przyłączenie w tym samym budynku co i aparat główny 100.000 mk.,

d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, płaci abonent oprócz opłaty ryczałtowej (100.000 mk.) za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym, jak za linię dla aparatu głównego, t. j. należitości według § 6 wraz uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą właściwej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centrale prywatne pod następującymi warunkami:

a) system urządzeń centrali prywatnej winien odpowiadać systemowi urządzeń centrali państwowej;

¹⁾ Patrz § 34.

b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralę mają się znajdować w jednej posiadłości;

c) liczba aparatów centrali prywatnej nie może być mniejszą niż 6;

d) obsługa oraz konserwacja centrali, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właścicieli centrali prywatnej;

e) na każde 10 aparatów centrali prywatnej musi wypadać nie mniej niż jedno połączenie z centralą państwową przy czem ich budowę uskutecznia się za opłatą należytości podług § 6.

Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centrali i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Poczty i Telegrafów podług norm dla aparatów dodatkowych. Obsługa centrali w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego względnie dzwonka dodatkowego pobiera się jednorazowo opłaty jak następuje:

a) za przeniesienie w tym samym pokoju 50.000 mk.

b) za przeniesienie do innego pokoju tego samego lokalu 75.000 „

c) za przenies. do innego lokalu tego samego budynku 100.000 „

d) za przeniesienie do innego budynku na tej samej lub innej posesji, prócz ryczałtowej opłaty (100.000 mk.) według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów lub ich część rzeczywistej długości linii nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:

w obrębie strefy pierwszej 60.000 „

„ „ drugiej 75.000 „

e) za wymianę aparatu telefonicznego ściennego na stołowy i odwrotnie na żądanie abonenta 50.000 „

f) gdy dwóch abonentów zamienia wzajemnie mieszkania lub pomieszczenia zawodowe, w których są stacje telefoniczne i zatrzymują dawne swe numery tych stacji, pobiera się jednorazową ryczałtową opłatę od każdego abonenta po 10.000 „

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązują postanowienia § 6. Co do należytości budowlanych obowiązują te same zastrzeżenia co przy § 6.

§ 10. Opłaty powyższe pobiera się przed rozpoczęciem robót. Zwraca się je tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie mógł być oddany do użytku abonenta z winy Zarządu Telefonów. Jeżeli jednak ubiegający się o telefon po wniesieniu podania, a przed oddaniem mu telefonu do użytku, prośbę swą cofnął, a Zarząd Telefonów poniósł już do tej chwili jakie wydatki z powodu przygotowań lub rozpoczęcia budowy, winien jest proszący wydatki te zwrócić. Przy obliczaniu takich wydatków nie uwzględnia się wartości użytych już materiałów.

§ 11. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej centrale poza Warszawą za pomocnicze względem centrali głównej w Warszawie.

Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą centrali pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej w Warszawie, wysokość abonamentu zasadniczego określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5.000.

§ 12. Abonenci warszawskiej sieci telefonicznej podmiejskiej prócz opłat przewidzianych w § 11 obowiązani są opłacać jeszcze dodatkowe należitości za użytkowanie kabla podziemnego, za pomocą którego są połączeni z centralą podmiejską.

Opłata ta wynosi za każde bezpośrednie połączenie z tą centralą 150.000 mk. kwartalnie.

B. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej*)

§ 13. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów połączonych z centralą główną lub pomocniczą za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- a) kategorii abonamentu,
- b) grupy, do której zaliczona jest dana sieć,
- c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta,
- d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnych rozmowy.

§ 14. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

a) Abonament prywatny. Do tej kategorii należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wyzwolonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczerów, akuserek i t. p.), mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników, lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela nie ma dostępu do telefonu.

b) Abonament zbiorowy. Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatorjach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.

*) W b. dzielnicy pruskiej nie obowiązują paragrafy. 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20 i 21.

c) Abonament publiczny. Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności, jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności,

d) Abonament towarzyski. Do tej kategorii zaliczają się aparaty dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną zapomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 15. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej centrali bądź to głównej bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-ej	przy ilości abonentów do 50
II-ej	„ „ „ od 51 do 100
III-ej	„ „ „ od 101 do 2000
IV-ej	„ „ „ od 2001 do 5000
V-ej	„ „ „ ponad 5000.

§ 16. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu i grupy wynosi w pierwszej strefie:

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. kwartalny			Abonam. towarzyski		
						kwartalnie		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	w dwójkę	w trójkę	w czwór- kę
			Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.
I	do 50	1	15.000	36.000	72.000	9.000	6.000	4.500
II	od 51—100	1	30.000	60.000	120.000	18.000	12.000	9.000
III	od 101—2000	2	60.000	108.000	216.000	36.000	27.000	21.000
IV	od 2001—5000	3	90.000	162.000	252.000	54.000	42.000	36.000
V	ponad 5000	3	150.000	240.000	300.000	90.000	72.000	54.000

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowo aparaty i przrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się kwartalnie:

- za każdy aparat dodatkowy 75 % opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.
- za dzwonek dodatkowy mk. 3600.—
- za słuchawkę dodatkową (bez ryczałtu za załączenie) „ 3600.—
- za dodatkowy kontakt zatyczkowy „ 7200.—
- za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność abonenta 50% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

f) za aparat załączony na stałe do kontaktu stanowiący własność skarbu pocztowego 75% opłaty abonamentowej za aparat główny (§ 16) w zależności od grupy.

§ 17. Oznaczona w § 16 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłatę za konserwację linii, a mianowicie: rocznie po mk. 6000 za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii leżącej poza strefą pierwszą.

Za stacje sezonowe pobiera się od abonentów opłaty: za abonament za $\frac{1}{2}$ roku, a za konserwację linii za cały rok.

§ 18. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 17, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

a) za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii,

b) za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku — całkowitą należność.

§ 19. Jeżeli aparat dodatkowy umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 16 ponadto opłatę za konserwację linii po 6000 mk. rocznie za każde 100 metrów lub część tychże rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 20. Abonenci utrzymujący własnym kosztem prywatną centralę telefoniczną połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego, za każdy zaś aparat dodatkowy załączony do centrali prywatnej po 30.000 mk. rocznie.

§ 21. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu według § 16 i należności za konserwację według § 17 dopłaca za odległość centrali pomocniczej od centrali głównej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym:	Opłata za odległość rocznie marek:
do 10 klm.	75.000
od 11 do 20 klm.	100.000
od 21 do 30 „	150.000
od 31 do 40 „	200.000
od 41 wzwyż	270.000

Abonenci centrali pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo wzywać do rozmów abonentów wszystkich innych centrali w obrębie całej sieci lokalnej, natomiast wzywani być mogą do rozmowy tylko przez tych abonentów centrali pomocniczych, którzy

taki sam dodatek złożyli. Abonenci centrali głównej są uprawnieni wymagać do bezpłatnych rozmów abonentów tylko tych centrali pomocniczych, za których odległość złożyli powyższy dodatek. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie złożyli powyższej opłaty za odległość, płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 22. Zaliczenie sieci telefonicznej do tej lub innej grupy odnośnie do wymiaru opłat odbywa się perjodycznie na podstawie obliczenia ilości głównych aparatów abonentowych danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przyczem ilość stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia.

ilość stwier. w dn. 31/III powoduje zmianę tar. od 1 lipca

„ „ „ 30/VI „ „ „ „ 1 października

„ „ „ 30/IX „ „ „ „ 1 stycznia.

Aparaty służbowe przy ustalaniu tej ilości nie są brane w rachubę.

§ 23. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia telefonu u abonenta do końca kwartału kalendarzowego zaraz po oddaniu telefonu do użytku i otrzymania rachunku, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, pierwszego października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi podlegają tylko wtedy, jeżeli abonent nie z własnej winy nie mógł używać telefonu przez najmniej 30 dni, licząc od dnia, w którym o tem doniósł właściwemu urzędowi telefonicznemu.

§ 24. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu, i rzeczywiste koszty poniesione przez Skarb Pocztowy przy odnotowaniu i ponownem załączeniu aparatu, jeżeli aparat został zdjęty. W tym ostatnim wypadku prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 6 punkt c.

§ 25. Abonenci nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczonego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie stwierdzenia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat.

C. Opłaty za rozmowy międzymiastowe.

§ 26. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość, według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu oblicza się w linii powietrznej pomiędzy głównymi stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksonowych według instrukcji podanej w spisie urzędów na str. VI.

§ 27. Rozmowy międzymiastowe podlegające opłacie dzielą się na państwowe i prywatne. Prywatne dzielą się na zwyczajne i pilne.

Opłata za jednostkę 3 min. rozmowy międzymiastowej wynosi:

na odległość do 25 kl. po mk.	1200.—
„ „ „ 50 „ „	2400.—
„ „ „ 100 „ „	3600.—
i za każde dalsze 100 „ „	1800.—

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

*§ 28. Abonenci mogą zgłaszać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci wymieniając naprzód nazwisko osoby, z którą chce się mówić lub wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczenia.

W pierwszym wypadku pobiera się oprócz opłaty za rozmowę; za przesłanie nazwiska osoby wezwanej do rozmowy piątą część opłaty, przypadającej za 3 minutową rozmowę do danej miejscowości; jeżeli rozmowę zgłoszono jako pilną, oblicza się tę jedną piątą część należytości od taksy za rozmowę pilną.

Jeżeli zgłaszający rozmowę czy to w centrali czy to w mównicy publicznej z jakiegokolwiek bądź powodu rozmowę cofnie, pobiera się za cofnięcie 1/5 część opłaty przypadającej za jednostkę zwykłej roz-

*) Dla wyjaśnienia dodaje się, że rozmowy międzymiastowe „zamawiać” można tylko na godziny nocne od 18 do 9 w formie abonamentu miesięcznego, za który opłaca się przypadające należności zgóry. Poza tem można rozmowy międzymiastowe tylko „zgłaszać” i to albo z podaniem nazwiska osoby, z którą chce się mówić, albo bez takiej zapowiedzi. Przy zgłoszeniu należy wymienić miejscowość, numer telefonu, czas trwania rozmowy t. zn. trzy minuty lub sześć minut i rodzaj rozmowy t. zn. pilna czy zwykła. Jeżeli zgłaszający chce podać nazwisko osoby wezwanej ma to uczynić zaraz po wymienieniu numeru.

mowy w danej relacji. Całą należytość zwraca się tylko w wypadkach, jeżeli zgłoszona rozmowa nie przysłała do skutku z winy urzędu lub też złego stanu przewodu albo aparatów. Zgłoszenia mają ważność do końca godzin urzędowych w centralach o służbie ograniczonej, a w centralach o służbie „N” do godz. 24. Jeżeli zgłoszone rozmowy w ciągu tego czasu nie mogły być przeprowadzone, muszą być ponownie zgłoszone dnia następnego, o ile zgłaszający trwa w zamiarze przeprowadzenia rozmowy.

b) W drugim wypadku:

oprócz opłaty za przesłanie wezwania obliczonej jak w p. a) ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 600 mk.

§ 29. Jeżeli wzywający lub wezwany nie stawił się do rozmowy, rozmowę uważa się za cofniętą, przyczem pobiera się opłatę jak za cofnięcie rozmowy w wysokości jak powiedziano w § 28.

Za reklamacje wnoszone w sprawach rozmów telefonicznych międzyimiastowych wynosi opłata jak za reklamacje pocztowe, którą się uiszcza przez nalepienie znaczków pocztowych na podaniu.

§ 30. Za rozmowy miejscowe prowadzone z rozmównic z abonentami tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 500 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic a abonentami innych centrali opłaty według taryfy dla rozmów międzyimiastowych.

D. Inne opłaty.

1. Połączenia poza godzinami urzędowymi.

§ 31. a) W ruchu miejscowym:

Za połączenie jednorazowe przez jedną noc lub jedno południe 200 mk.

Miesięcznie za jednorazowe dziennie 3000 „

„ za dwurazowe dziennie 6000 „

b) W ruchu zamiejscowym:

W ruchu zamiejscowym dopuszczalne są stałe połączenia nocne tylko na krótką odległość jeżeli się temu nie sprzeciwiają względy technicznej natury i względy na korespondencję sieci przewodów, które w danym razie wchodzi w rachubę.

Zezwolenia udziela właściwa Dyrekcja Poczty i Telegrafów.

Prawo pierwszeństwa pomiędzy proszącymi przysługuje władzom państwowym, a w razie kolizji kilku władz, urzędowi policji państwowej.

Jeżeli do skutocznienia połączeń takich potrzebne są jakie specjalne urządzenia techniczne, winien proszący zwrócić koszty ich zakupu i przysposobienia do użytku.

W ruchu międzyimiastowym pobiera się:

a) za każde połączenie dwóch abonentów różnych miejscowości z centralami telefonicznymi bez nocnej służby potrójną należytość za rozmowę, jednakże najmniej 6000 mk.

b) za połączenie abonenta w miejscowości bez służby nocnej z miejscowością ze służbą nocną za każdą rozmowę nocną opłatę taryfową prócz tego za wykonanie połączenia tak jak w ruchu miejscowym 200 mk.

W ruchu międzymiastowym miesięczny abonament na połączenia poza godzinami urzędowymi jest niedozwolony.

2. Spis abonentów.

§ 32. Za spis abonentów, który otrzymuje każdy główny telefon abonentowy z urzędu, pobiera się cenę kosztów ustaloną przez Dyрекcję Poczty i Telegrafów, a zatwierdzoną przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów.

Doręczenie odbywa się bezpłatnie.

Za każdy dalszy egzemplarz spisu poza pierwszym egzemplarzem urzędowym czy to do użytku aparatu głównego czy to dla aparatów bocznych dopłaca żądający 25% dodatek do ceny kosztów.

To samo odnosi się do dodatków do spisu abonentów.

Każdy uczestnik posiadający jeden główny aparat abonentowy ma prawo do jednorazowego bezpłatnego umieszczenia w spisie; kto abonuje więcej aniżeli jeden aparat główny, ma prawo być tyle razy umieszczonym bezpłatnie, ile abonuje aparatów głównych.

Abonentów umieszcza się pod literą, którą sami oznaczają, w przeciwnym zaś razie, którą urząd uzna za stosowną.

Umieszczenie bezpłatne nie może przekraczać objętości trzech wierszy druku przy dwuszpaltowym układzie spisu.

Za każde umieszczenie dodatkowe pod innemi literami o objętości do trzech wierszy pobiera się po 6000 mk.

Treść umieszczenia można zastosować naogół do życzeń abonentów, jeżeli przeciw temu nie zachodzą jakie ważne przeszkody.

3. Nadawanie telegramów telefonem.

§ 33. Za telegramy nadawane telefonem przez abonentów pobiera się:

a) za każdy telegram do stu słów 400 mk.

b) za każde dalsze sto słów lub część tychże po 400 „

W razie jeżeli abonent nadany przez telefon telegram cofnie przed odtelegrafowaniem go, nie zwraca się mu należności za pośrednictwo telefoniczne t. zn. wstawia się ją do rachunku miesięcznego prócz należności za cofnięcie telegramu.

Za telegramy nadeszłe odtelefonowane abonentom pobiera się takie same należności. Telegramy odtelefonowane uważa się za prawidłowo doręczone, niemniej jednak przysyła się ich oryginały abonentom przez pocztę jako listy zwykle bezpłatnie.

III. Opłaty:

ważne tylko na obszarze b. dzielnicy pruskiej.

1. Abonament.

§ 34. Za każdy aparat główny oddalony nie więcej niż 5 klm. od głównej centrali telefonicznej, pobiera się roczny abonament, który wynosi:

w sieciach telefonicznych do 50 abonentów	75.000 mk.
„ „ „ od 51 do 100 abonentów włącznie	120.000 „
„ „ „ 101 „ 200 „ „	150.000 „
„ „ „ 201 „ 500 „ „	180.000 „
„ „ „ 501 „ 1000 „ „	210.000 „
„ „ „ 1001 „ 5000 „ „	240.000 „
„ „ „ 5001 „ 20000 „ „	270.000 „

§ 35. Jeżeli aparat główny położony jest dalej niż 5 klm. w linii powietrznej od centrali głównej, wówczas pobiera się za każde pełne 100 metr. lub części tychże długości przewodu leżącego poza granicą koła o promieniu 5 klm. dodatkową opłatę rocznie 6000 mk.

Długość przewodu, za który pobiera się tę dodatkową opłatę wymierza się wzdłuż najkrótszej drogi prowadzącej do tego aparatu, chociażby w rzeczywistości przewody prowadzone były drogami ubocznymi.

¹⁾ Teren w promieniu 5 klm. od centrali jest strefą pierwszą, teren poza kołem o promieniu 5 klm. strefą drugą.

§ 36. Za zwykły aparat boczny, który Zarząd Państwowych Telefonów urządza i utrzymuje we własnym zakresie, opłaca abonent.

a) za urządzony na tej samej posiadłości gdzie aparat główny, w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych właściciela głównej stacji:

od każdej stacji rocznie 24.000 mk.

za każdą inną boczną stację rocznie 36.000 „

b) Jeżeli do połączenia stacji bocznej ze stacją główną użyto więcej niż 100 metr. podwójnego przewodu, wówczas płaci abonent za każde następne pełne 100 mtr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie. 6.000 mk.

c) Za boczne stacje, odległe w linii powietrznej od centrali więcej niż 5 klm. płaci abonent za każde następne, pełne 100 mtr. lub część tychże przewodu mierzonego od stacji głównej analogiczne dodatki jak przy stacjach głównych, wyszczególnione w § 35.

§ 37. a) Za każdy boczny aparat szeregowy, urządzony na tej samej posiadłości gdzie stacja główna, w ubikacjach mieszkaniowych lub

¹⁾ Patrz § 4 i § 6.

zawodowych właściciela głównej stacji przy użyciu dostarczonych przez Państwowy Zarząd Telefonów szafek łącznikowych:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	36.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „	48.000 „
„ trzech „ „ „	60.000 „
więcej jak trzech połączeniach z centralą	72.000 „

b) Za każdy inny boczny aparat szeregowy:

przy jednym połączeniu z centralą rocznie	48.000 mk.
„ dwóch połączeniach „ „	60.000 „
„ trzech „ „ „	72.000 „
„ więcej jak trzech połączeniach z centralą	84.000 „

c) Za każde pełne 10 mtr. lub część tychże kabla, użytego do połączenia dostarczonych szafek łącznikowych między sobą przy jednym połączeniu z centralą rocznie 3.000 mk.

przy dwóch połączeniach z centralą rocznie	4.200 „
„ trzech „ „ „	5.400 „

„ więcej jak trzech połączeniach za każde dalsze połączenia z centralą rocznie 1.500 mk. więcej, t. j. 6.900 mk. 8.400 mk. i t. d.

d) Przy połączeniach między stacjami bocznymi, zwyczajnymi aparatami i bocznymi stacjami o szeregowem załączeniu za każdą boczną stację z aparatem zwyczajnym dodatek rocznie 3.000 mk.

e) Za przemianę bocznych stacji o zwykłych aparatach na boczne stacje o szeregowem załączeniu, jakoteż za przełożenie i zmianę bocznych stacji o szeregowym załączeniu, kosztu własne z wyłączeniem kosztów szafki łącznikowej i materiału budowlanego.

f) Za specjalne urządzenia do ochrony kabli przed uszkodzeniem tychże kosztu rzeczywiste.

g) Za urządzenia podsłuchowe za każdą szafkę, zaopatrzoną w takie urządzenie podsłuchowe, i za każdy przewód, który może być podsłuchany, rocznie 3.000 mk.

2. Inne urządzenia.

§ 38. Za bezpośrednie połączenie aparatów dwóch stacji oprócz dodatku za przewód według § 36, lit. c) za rozszerzenie wewnętrznych technicznych urządzeń w obydwóch stacjach, o ile one znajdują się w ubikacjach mieszkaniowych lub zawodowych tej samej osoby i na tej samej posiadłości, razem rocznie 18.000 mk.

w innym wypadku rocznie 36.000 „

§ 39. Opłata ryczałtowa za aparaty boczne, urządzone nie przez Państwowy Zarząd Telefonów:

1. Za każdą boczną stację, umieszczoną w ubikacji mieszkaniowej lub zawodowej właściciela stacji głównej i w obrębie tej samej posiadłości co stacja główna, rocznie 12.000 mk.

2. Za każdą inną boczną stację 18.000 „

§ 10 Za wykonane przez Zarząd Państwowych Telefonów urządzenia telefoniczne z gniazdami wtyczkowymi pobiera się:

1. Za każde gniazdo wtyczkowe rocznie 6.000 mk.
2. Za przewód łączący gniazda wtyczkowe między sobą i ze stacjami głównymi lub bocznymi za każde pełne 100 metr. lub część tychże podwójnego przewodu rocznie 3.000 mk.
3. Za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość jak za stacje boczne wedle stawek § 36.
4. Przy urządzeniach, oddalonych więcej niż 5 klm. od centrali za nadwyżkę długości przewodu mierzonego od stacji głównej te same dodatki budowlane jak przy stacjach głównych według § 35.
5. Przy urządzeniach telefonicznych z gniazdami wtyczkowymi, których nie urządził Państwowy Zarząd Telefonów pobiera się za każdą szafkę łącznikową przeznaczoną do włączenia się w gniazda wtyczkowe należytość jak za boczną stację wedle stawek § 39.

§ 41. Dodatkowe urządzenia przy stacjach telefonicznych, (dzwonki, tarcze spadkowe, mikrofony, induktory, słuchawki), są dozwolone tylko w obrębie posiadłości stacji telefonicznej. Opłata wynosi:

1. Za każdy dodatkowy dzwonek rocznie 3.000 mk.
2. Za każdą dodatkową tarczę spadkową rocznie . . . 3 000 „
3. Za drugi mikrofon rocznie 4 800 „
4. Za każdy dodatkowy dzwonek innej konstrukcji aniżeli używany przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 4.800 „
5. Za dodatkowy induktor do aparatu telefonicznego dla baterji centralnych, rocznie 3.000 „
6. Za przyrząd do chwilowego wyłączenia aparatu telefonicznego lub słuchawki, rocznie 3.000 mk.
7. Za urządzenie dzwonekowe dołączone do tarcz spadkowych i
8. Za drugą słuchawkę, nie pobiera się żadnych bieżących opłat.
9. Koszta sprawienia i utrzymania dodatkowych urządzeń od punktu 4 do 8 wraz z dodatkowymi materiałami zwraca abonent Zarządowi Państwowych Telefonów. Przedmioty kupione na rachunek abonenta stają się jego własnością. Dołączenia osobnych dzwoneków, uskutecznione przez samego abonenta do stacji telefonicznych, wykonanych przez Państwowy Zarząd Telefonów, muszą odpowiadać wymogom technicznym przepisany przez Państwowy Zarząd Telefonów.

Należytość za każdy dzwonek wynosi rocznie 3000 mk.

Za wszelkie inne małe roboty przy stacjach telefonicznych, jak zdjęcie i ponowne założenie przewodu pokojowego, za naprawę uszkodzonego przewodu pokojowego albo ziemnego i t. p. świadczenia, płaci abonent rzeczywiste koszty.

Za wszelkie inne dostarczone i wykonane dodatkowe urządzenia, nie objęte tym paragrafem, ustanawia Państwowy Zarząd Telefonów

od wypadku do wypadku warunki dostarczenia, przymocowania i utrzymania tych urządzeń.

§ 42. Dołączony do aparatu telefonicznego drugi aparat telefoniczny ręczny uważa się za boczną stację (§ 36) opłata wynosi:

1. Przy stacjach głównych i bocznych, urządzonych przez Państwowy Zarząd Telefonów rocznie 12.000 mk.

2. Przy stacjach bocznych urządzonych nie przez Państwowy Zarząd Telefonów 6 000 mk.

§ 43. Za używanie przewodów, których koszt budowy przekraczają zwyczajne wydatki budowy, pobiera się oprócz przypadających zwykłych opłat 70 % dodatku do kosztów nadzwyczajnych.

§ 44. Za aparaty, które są przeznaczone do umieszczenia w ubikacjach wilgotnych, płaci abonent 80 % kosztów ich sprawienia. Oprócz tego pokrywa abonent koszt naprawy uszkodzonego z powodu wilgoci aparatu.

3. Różne opłaty.

§ 45. a) Należytość za codzienne podawanie dokładnego czasu abonentom rocznie 15.000 mk.

b) Za wcześniejsze zniesienie urządzeń telegraficznych i telefonicznych za każdą stację główną lub boczną 15.000 mk.

c) Za współużywanie państwowych słupów telegraficznych i telefonicznych dla prywatnych urządzeń tudzież za wynajęcie żył kablowych dla tych samych celów:

1. Na słupach drewnianych za każdy kilometr rocznie 18.000 mk.

2. Na słupach żelaznych za każdy kilometr rocznie . . . 48.000 mk.

w obu wypadkach bez różnicy ilości drutu na słupach umieszczonych.

3. Za wynajęcie pojedynczej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 60.000 mk.

4. Za wynajęcie podwójnej żyły kablowej za każdy kilometr rocznie 120.000 mk.

Zarządzenia.

31

Telegramy z opłaconą odpowiedzią z zagranicy do Polski.

Przy wypełnianiu blankietów na odpowiedź zapłaconą w telegramach z zapłaconą odpowiedzią z zagranicy do Polski mają urzędy ustalać należytość za opłacone słowa wyłącznie we frankach w złocie i centymach, według stawek zasadniczych, podanych w zagranicznej taryfie telegraficznej. Posiadacz takiego blankietu jest uprawniony do wysłania telegramu (odpowiedzi) w granicach podanej wartości na blankiecie w walucie frankowej, bez względu na zmianę ekwiwalentu franka złotego do marki.

Jeżeli jednak przypadająca we frankach opłata za telegram (odpowiedź) przewyższa podaną kwotę na blankiecie, należy pobrać różnicę we frankach, przeliczając ją według ustalonego ekwiwalentu, który obowiązuje w dniu nadania odpowiedzi.

Przykłady:

a) Blankiet opiewa na sumę 3 fr. za 12 wyrazów odpowiedzi na telegram nadany w Paryżu. Jeżeli odpowiedź do Paryża zawiera także 12 wyrazów, nie pobiera się od wysyłającego telegram żadnej dopłaty.

b) Blankiet opiewa na sumę 17 fr. 50 cent. za 10 słów odpowiedzi na telegram nadany w N. Jorku City, a odpowiedź zawiera 11 wyrazów, za które opłata wynosi 19 fr. 25 cent., różnica zatem wynosiłaby 1 fr. 75 cent. Jeżeli w dniu nadania odpowiedzi ekwiwalent wynosi 6000 mk., należy pobrać za jedenaste słowo 1 fr. 75 cent. $\times 6000 = 10500$ mk.

c) Blankiet opiewa na sumę 2 fr. 16 cent. za 12 słów odpowiedzi na telegram nadany w Berlinie. Odpowiedź zawiera 15 wyrazów czyli 18 cent. $\times 15 = 2$ fr. 70 cent., różnica zatem 54 cent. Jeżeli w dniu nadania ekwiwalent wynosi 5000, należy pobrać od nadawcy odpowiedzi 54 cent. $\times 5000 = 2700$ mk.

W ruchu wewnętrznym blankiet na odpowiedź należy wypełniać w walucie markowej.

Jeżeli w dniu nadawania odpowiedzi obowiązuje taryfa wyższa, aniżeli w dniu wystawienia blankietu, należy pobrać różnicę między ustaloną wartością na blankiecie a faktyczną należycią obliczoną według stawek stosowanych w dniu nadania.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Jednocześnie z tym dniem uchyla się zarządzenie poprzednie z dnia 13 czerwca 1922 L. 2070/IX (Dz. Urz. M. P. i T. Nr. 26 ex 1922 str. 606).

(L. 392/IX z dnia 27 stycznia 1923 r.)

32

Począwszy od 5 lutego b. r. podwyższa się w ruchu telegraficznym, paczkowym i listów wartościowych z Polski do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 6000 na 7000 mk.

Opłata za telegramy do Węgier wynosi 570 mk., do Rumunii 160 mk. za wyraz.

L. 495/IX z dnia 31 stycznia 1923 r.

Podwyższenie ekwiwalentu franka złotego dla telegramów, paczek i listów wartościowych w obrocie między Polską, a zagranicą.

33

Zmiana ekwiwalentu franka złotego dla telegramów i paczek w obrocie Polskiego Górnego Śląska z zagranicą.

Począwszy od 29 stycznia b. r. niżono w ruchu telegraficznym i paczkowym z Polskiego Górnego Śląska do zagranicy ekwiwalent franka złotego z 5000 na 4600 mk. niem.

L. 445/IX z dnia 29 stycznia 1923 r.

O k ó l n i k i.

Spis niedoręczalnych przesyłek pocztowych w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie.

Urzędy i agencje pocztowe, podległe Dyrekcji P. i T. we Lwowie, równocześnie z niniejszym dziennikiem urzędowym otrzymują obwieszczenia, zawierające spisy niedoręczalnych przesyłek pocztowych.

Z obwieszczeniami powyższymi należy postąpić według rozporządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów z dnia 25/8 1922 r. Nr. 4215/V, ogłoszonego w Dz. Urz. Min. Poczt. i Tel. Nr. 37/1922 r.

Nr. 543/V z dnia 30 stycznia 1923 r.

Podwyższenie ceny emisyjnej obligacji 8°/o Państwowej Pożyczki złotej z r. 1922.

Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dnia 27 stycznia 1923 r. Nr. DK. 200/1 ustanowiło cenę emisyjną obligacji 8% Państwowej Pożyczki złotej z r. 1922 od dnia 29 stycznia 1923 r. aż do odwołania w stosunku następującym: za obligację wartości imiennej 10,000 mk. i 10 złotych polskich cenę (55,000) pięćdziesiąt pięć tysięcy marek polskich i za obligację wartości imiennej 50,000 mk. i 50 złotych polskich cenę (275,000) dwieście siedemdziesiąt pięć tysięcy marek polskich.

Z dniem 29 stycznia 1923 r. przestaje zatem obowiązywać dotychczasowa cena tych obligacji określona w tutejszym zarządzeniu z dnia 20 stycznia 1923 r. Nr. 131/III.

L. 200/III z 28 stycznia 1923 r.

Zaginięcie książeczek wkładowych P. K. O.

W urzędzie pocztowym Wieliczka, zginęły dwie książeczki wkładowe P. K. O. Nr. 57547 i 57704.

Urzędy pocztowe ostrzega się przed możliwymi nadużyciami.

L. 1106/DT. z dnia 27 stycznia 1923 r.

Wiadomości osobowe.**Mianowania:**

Komisarze budownictwa: Inż. *Mleński Ferdynad* z Krakowa i *Wajdowicz Józef* z Nowego Sącza: starszymi komisarzami budownictwa w VIII stopniu służbowym.

Rewidenci rachunkowi: *Tabencki Alojzy*, *Wierzejski Stanisław*, *Bednarek Jan* z Krakowa, radcami rachunkowymi w VIII stopniu służbowym.

Starsi oficjałowie pocztowi II kl.: *Kozior Franciszek*, *Bocheński Karol*, *Snopkiewicz Władysław*, *Bittmar Władysław*, *Sowiński Alfred*, *Zrański Henryk*, *Balkowski Bolesław*, *Wyderka Władysław*, *Michoń Jan*, *Kolak Luwik*, *Wessely Adam*, *Drebczak Stanisław*, *Reczek Wojciek*, *Druck Koloman*, *Zaleski Józef*, *Korompay Otto*, *Parczewska Zofja*, *Ganczarska Amalja*, *Świkowska Marja*, *Pniower Fryderyka* z Krakowa, *Kurasadowicz Stanisław*, *Boruch Andrzej* z Tarnowa, *Książkiewicz Stanisław* z Tuchowa, *Chrapek Karol* z Cieszyńska, *Ruszel Stanisław*, *Spok Jan*, *Lipa Józef* z Bielska, *Gnaciński Franciszek* z Lipnika k. Białej, *Suski Stanisław* z Nowego Sącza, *Piowarczyk Rudolf* z Zabłocia k. Żywca: starszymi oficjałami pocztowymi I kl. w VIII st. służb.

Urzednicy pocztowi IX st. sl.: *Snach Roman* z Kiele, *Szulakowski Józef*, *Brawat Antoni* z Częstochowy, *Suchański Paweł* z Koszyc, *Kostrzanowski Jan* z Kłobucka: urzednikami pocztowymi w VIII st. sl.

Urzednicy techniczni IX st. sl. *Bogacz Zygmunt* z Kiele, *Furs Józef* z Częstochowy: urzednikami technicznymi w VIII st. sl.

Starsi oficjałowie II kl. w służbie technicznej: *Ratzko Kazimierz* i *Bobrowski Albin* z Krakowa starszymi oficjałami I kl. w służbie technicznej w VIII st. sl.

Starsi oficjałowie mechanicy II kl.: *Koczyński Aleksander*, *Alber Jan* i *Bartel Marjan* z Krakowa, starszymi oficjałami mechanikami I kl. w VIII stopniu służbowym.

Przeniesienia:

Goslar Anna st. oficjał pocztowy II kl. z Krakowa 1 do Sosnowca.

Jaroszo Ludwika asystent pocztowy z Oświęcimia 2 na posadę kierownika urzędu pocztowego w Jawiszowicach.

Stankiewicz Robert, starszy oficjał pocztowy II klasy z Kocmyrzowa na posadę kierownika urzędu poczt. w Krakowie 16

Cichoniówna Jadwiga, asystent pocztowy z Jaworzna do Węgierskiej Górki.

Rojecki Karol, komisarz pocztowy z Krakowa do okręgu Dyrekcji Poczty i Telegrafów w Włnie przy równoczesnem przyznaniu VIII stopnia służbowego.

Kosoń Władysław, st. oficjał pocztowy z Bielska 1 na posadę kierownika urzędu pocztowego w Zabłociu k/Żywca.

Rutowska Marcela oficjał pocztowy z Florynki do Kocmyrzowa.

Rezygnacje:

Chyba Włodzimierz, praktykant XI stopnia służbowego w Chybiu.

Mikuła Józef, praktykant pocztowy XII stopnia służbowego w Krakowie.

Zwolnienie:

Gałąb Franciszek, praktykant radjotelegraficzny w Krakowie.

Konkurs

na stanowisko naczelnika urzędu p.—t. V klasy w Rokitnie powiat Sarny, z uposażeniem według X st. służbowego. Termin konkursu: 3 tygodnie.

Podania w drodze służbowej, do Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Lublinie.

Adres Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów
Warszawa, Plac Napoleona № 8, II piętro, pokój № 4.

Cena prenumeraty na 1 kwartał 1923 r. — 3000 mk.

Cena egzemplarza pojedynczego 500 mk.

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 400 mk.

Kupujcie 8%.

Pożyczkę Złotą.

Załącznik do Rozporządzenia Nr. 2099 / XI.

Zmiana taryfy telegraficznej (droga radjo) dołączonej do № 26 Dz. Urz. M. P. i T. z r. 1922.

Nakleić na
str. 20.

Nakleić na
str. 21.

Nakleić na
str. 22.

Nakleić na
str. 23.

via Radio France	
frank:	cent:
—	—
—	—
—	—
—	—
1	70
3	40
2	05
1	95
2	05
1	70
1	95
1	60
1	40
1	95
1	60
2	05
1	70
1	95
1	70
2	05
1	70
1	70

via Radio France	
frankl	cent:
1	95
1	95
1	70
1	70
1	95
1	40
1	60
1	40
1	75
1	70
1	95
1	70
1	70
1	95
1	95
1	95

via Radio France	
frank:	cent:
2	05
1	40
1	40
1	60
1	95
1	40
1	60
1	70
1	95
2	05
1	60
1	40
1	70
1	95

via Radio France	
franki	cent:
2	05
1	40
1	70
1	70
2	05
1	70
1	95

